

De avonturen van Krieltje Kip.

Gosse Hoekstra

De avonturen van

Krieltje Kip

Illustraties: Rimke van der Laan

ISBN 9789465018768

2025 Uitgeverij Brave New Books

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt op welke wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur.

gossehoekstra@hotmail.com

Mees is jarig vandaag. Hij is 4 jaar, al best groot.

Hij was al heel vroeg wakker geworden, het was nog een beetje donker buiten. Eerst was hij nog een beetje moe, maar toen hij bedacht dat hij jarig was, was hij ineens klaarwakker en ging hij denken aan kadootjes.

Kadootjes van papa en mama.

Kadootjes van zijn vriendinnetje.

Kadootjes van oma en opa.

En van zijn tantes en ooms.

Oei, wat zou het een fijne dag worden zeg!

En omdat hij zo wakker was, klom hij maar uit bed.

Vlug liep hij naar de slaapkamer van papa en mama.

En omdat hij zo blij was, deed hij zomaar - zonder kloppen - de deur open en liep naar binnen.

'Papa!' riep Mees, 'Papa en mama, ik ben jarig!'

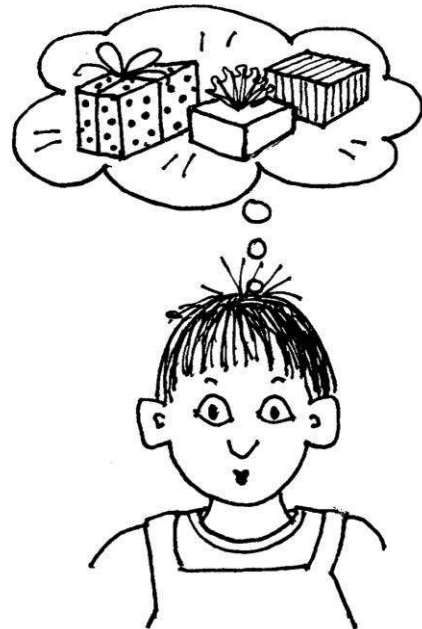
En hij sprong op het grote bed en wurmde zich lekker tussen papa en mama, onder het dekbed. Daar was het lekker warm en gezellig.

Eerst bromde papa nog wat omdat hij nog een beetje sliep.

Maar van mama kreeg hij meteen een dikke knuffel voor z'n verjaardag, én omdat hij al zo'n grote jongen van haar was!

En toen feliciteerde papa hem ook.

Eerst kreeg hij een stoere grote-mensen-hand, maar daarna ging papa met hem stoeien. Tot mama zei dat het wat rustiger moest.

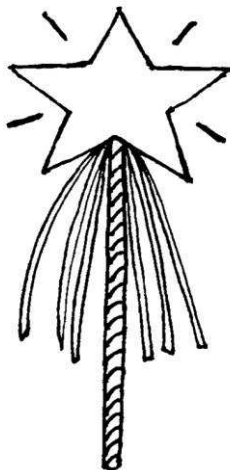
Vandaag hoefde papa niet te werken.

Omdat Mees jarig was, vertelde papa een verhaaltje terwijl ze gezellig met z'n drietjes in het grote bed lagen. Dat was leuk want papa vertelde altijd van die leuke verhaaltjes. Daar kreeg je lachkriebels van in je buik.

Over twee domme tijgers die in een circus werken en steeds proberen om iedereen bang te maken door heel hard te brullen. Maar eigenlijk zijn ze zelf overal bang voor, want als er op een keer een muis in hun kooi rondloopt, vinden ze dat een heel eng beestje en kruipen ze helemaal weg in een hoekje van hun grote kooi.

Vandaag vertelde papa een ander verhaaltje: over een jongetje dat van een toverfee drie wensen mocht doen. Zo spannend!

Mees vroeg zich af wat hij zelf zou wensen...

Mees heeft heel stil geluisterd. Hij vindt het jammer dat het verhaaltje uit is, papa kan zo mooi vertellen! En hij doet er altijd van die gekke stemmetjes bij, dan rolt Mees bijna uit het grote bed van plezier.

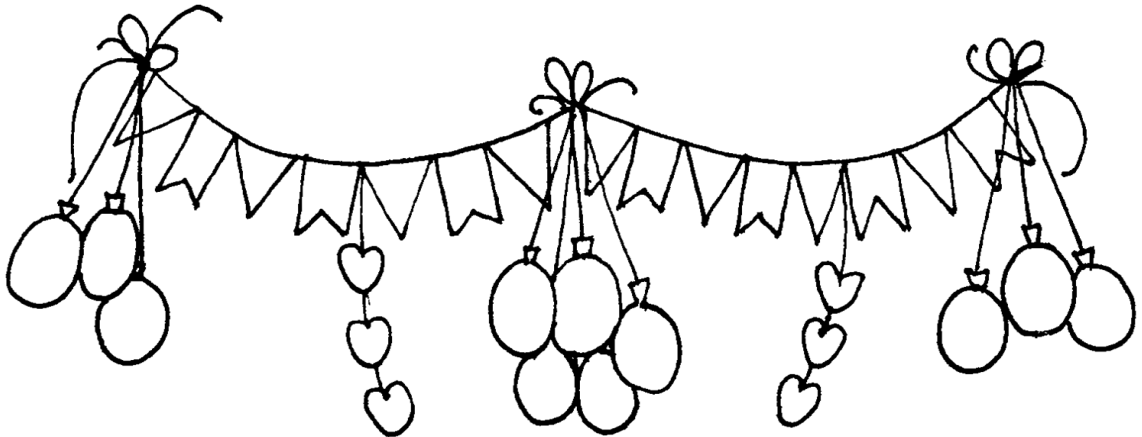
Maar het verhaaltje is uit...

Mees vindt het ook wel fijn, want nu kunnen ze naar beneden en dan krijgt hij vast een kadootje!

Hij mag lekker met z'n pyjama aan naar beneden, bij papa op de rug.

Dat is spannend, zo bij de trap naar beneden. Dan lijkt het wel alsof ze op een heel hoge berg staan, en dat ze dan holderdebolder naar beneden stappen.

Beneden is er al meteen een verrassing als ze de kamerdeur open doen, want mama heeft allemaal slingers opgehangen en een heleboel gekleurde ballonnen. En bij de tafel is zijn stoel helemaal versierd. Het is een echte verjaardagstoel met mooie papieren bloemen. Die heeft mama zelf gemaakt. Dat kan ze heel goed. Wat een feest!

Dan ziet Mees iets op tafel staan. Iets wat er anders niet staat: een heel groot pak in mooi gekleurd papier, met een grote strik eromheen. Het pak is nog groter dan Mees zelf!

Wat kan dat nou zijn?

Een grote brandweerauto?

Nee..., daar is het pak veel te groot voor.

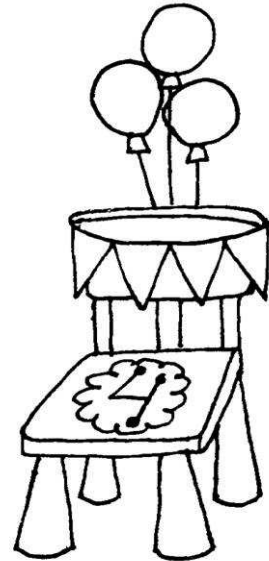
Er zal toch niet een ..., Mees durft het bijna niet te geloven.

Er is namelijk iets wat hij graag wil hebben, al heel erg lang. Hij heeft het zo vaak in de speelgoedwinkel zien staan. En hij heeft er zelfs al eens van de speelgoed-meneer op mogen zitten.

Hij zou het zo graag willen hebben..., dan zou hij papa en mama mooi in de tuin kunnen helpen.

'Maak je cadeau maar gauw open lieverd,' zegt mama, 'Papa en ik hopen dat je het mooi vindt.'

Dat laat Mees zich niet nog een keer zeggen. Vlug klimt hij op zijn versierde stoel en maakt het mooie papier voorzichtig los.

Wat ziet hij daar onder het papier? Het is iets wat groen is. En hij ziet ook een groot zwart wiel. Zou het echt waar zijn?

Vlug trekt hij nog meer van het pakpapier eraf. Mees danst van plezier, en dan ziet hij het. Ja, echt...!

Het is ..., een speelgoedtrekker!

Een groene, een hele mooie. Met een rode kar erachter. Daar kan hij heel veel spullen in doen, zoals een harkje en een schepje die je in de tuin nodig hebt, en een paar mooie taartvormpjes om mooie moddertaartjes mee te maken. Of plantjes die mama in de tuin wil zetten. Of allerlei andere spulletjes.

Oh, het is zo mooi allemaal. Mees wordt helemaal warm van binnen, zo mooi vindt hij het.

'Papa, mama..., dank je wel, dank je wel.'

Papa zet eerst de trekker op de grond en dan de rode kar. Hij maakt de kar aan de trekker vast.

'Zo, ga jij nu eerst maar eens een rondje rijden door de kamer,' zegt hij.

'Laat maar eens zien hoe goed jij dat kunt. Maar voorzichtig met de tafel en de stoelen hoor.'

Mees is zo blij dat hij papa en mama een dikke zoen geeft.

Dan klimt hij op de trekker en rijdt de kamer rond. Het gaat goed, hij kan er heel goed mee sturen.

Natuurlijk moet er ook iets ín de kar, daar kan mooi het pakpapier in.

Dan rijdt hij naar de keuken en geeft het papier aan mama, zij legt het later wel bij de oude kranten.

De mooie strik wil hij graag houden, die doet hij ook in de rode kar.

Mees is zo blij dat hij wel de hele dag op de trekker wil rijden.

Maar eerst moet hij een boterham eten met een kopje thee erbij. Straks mag hij weer verder spelen.

